

Ruth Chapter 1 רות

1 וַיְהִי בַיּוֹם שִׁפְטוֹ הַשֹּׁפְטִים וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה לְגֹרֹם בְּשׂוּדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו:

שפט Q[∞] - judging

ל + גור Q[∞] - to sojourn. The infinitive clarifies or emphasizes the main verb, וילך, specifically that the travels from Bethlehem to Moab were intended to be temporary. Many of our Hebrew dictionaries and other references use language we might consider outdated or archaic in the 21st century. While most dictionaries translate, לגור, as "to sojourn," few people today actually use the word "sojourn." Conversely, merely saying they "went to live in Moab" is not specific enough. NIV comes closer: "to live for a while."

2 וַיֵּשֶׁב אִישׁ אֶלְיִמֶלֶךְ וַיֵּשֶׁב אִשְׁתּוֹ נָעֲמִי וְשְׁנֵי-בָנָיו מִחֶלּוֹן וְכִלְיוֹן אֶפְרַתִּים מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה וַיָּבֹאוּ שְׂדֵי-מוֹאָב וַיְהִיו-שָׂם:

3 וַיָּמָת אֶלְיִמֶלֶךְ אִישׁ נָעֲמִי וַתִּשְׂאָר הִיא וּשְׁנֵי בָנֶיהָ:

4 וַיִּשְׂאוּ לָהֶם נָשִׁים מֵאֲבִיּוֹת שָׂם הָאֵחָת עֶרְפָּה וְשֵׁם הַשְּׁנִיית רוּת וַיֵּשְׁבוּ שָׂם כְּעֶשֶׂר שָׁנִים:

5 וַיָּמוּתוּ גַם-שְׁנֵיהֶם מִחֶלּוֹן וְכִלְיוֹן וַתִּשְׂאָר הָאִשָּׁה מִשְׁנֵי יְלָדֶיהָ וּמְאִישָׁהּ:

6 וַתָּקָם הִיא וְכִלְתִּיהָ וַתָּשָׁב מִשְׂדֵי מוֹאָב כִּי שָׁמְעָה בַשָּׂדֶה מוֹאָב כִּי-פָקַד יְהוָה אֶת-עַמּוֹ לְתַתּ לָהֶם לָחֶם:

ל + נתן Q[∞] - to give. Here, the infinitive could indicate the **purpose** of the finite verb: "He visited his people." *Why?* "IN ORDER TO GIVE them food." It could equally indicate **result**, as in "He visited his people." *How?* "BY GIVING them food." See also the notes on פקד ("to visit") meaning in Ruth Pursuit #17.

7 וַתֵּצֵא מִן-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הָיְתָה-שָׂמָּה וּשְׁתֵּי כִלְתֵיהָ עִמָּה וַתֵּלְכָנָה בְּדֶרֶךְ אֶל-אֶרֶץ יְהוּדָה:

ל + שוב Q[∞] - to return. The infinitive here also indicates **purpose**. "They walked/went." *Why?* "IN ORDER TO RETURN."

Ruth Chapter 1 רות

8 ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכןה שבנה אשה לבית אמה
יעש יהוה עמכם חסד כאשר עשיתם עם-המתים
ועמדי:

9 יתן יהוה לכם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן
ותשאנה קולן ותבכינה:

10 ותאמרנה-לה כי-אתך נשוב לעמד:

11 ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד-לי בנים
במעיי ויהיו לכם לאנשים:

12 שבנה בנתי לכן כי זקנתי **מהיות** לאיש כי אמרתי יש-לי
תקוה גם הייתי הלילה לאיש וגם ילדתי בנים:

מן + היה Q∞ - from having - note the 3ה ending for the Infinitive construct is identical to the FP noun/adjective ending. Infinitive forms do not inflect for PGN. The preposition in this use has a sense of being overwhelming for a person. In this case, for all these things to happen to Naomi would be beyond her natural abilities. We said earlier that the second כּי and the two ׀ could be translated as "even if."

13 הלהן תשברנה עד אשר יגדלו הלהן תעגנה **לבתי היות**
לאיש אל בנתי כי-מר-לי מאד מכם כי-יצאה בי יד-
יהוה:

היה Q∞ - to be (negated by **לבתי**)
לבתי היות לאיש = "For not to be a man" = "to be unmarried"

14 ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות
דבקה בה:

15 ותאמר הנה שבה יבמתך אל-עמה ואל-אלהיה שובי
אחרי יבמתך:

Ruth Chapter 1 רות

16 וַתֹּאמֶר רוּת אֶל-תַּכְּנֵעֵי-בִי לְעִזְבֹּךָ לָשׁוּב מֵאַחֲרַיִךְ כִּי אֶל-
אִשְׁרָתְךָ תֵּלְכִי אֵלַי וּבְאִשְׁרָתְךָ תֵּלִינִי אֵלָיון עִמָּךְ עַמִּי וְאֱלֹהֶיךָ
אֱלֹהֵי:

ל + עזב Q ∞ + 2fs - to abandon you. When there is a pronominal suffix, V1 reduces to Qamets Hatuf. Strictly speaking, the suffix may be either a **subject** (your abandoning - i.e., Naomi abandoning Ruth) or an **object** (abandoning you, i.e., Ruth abandoning Naomi). Here, the objective use is clearly more logical.

ל + שוב Q ∞ - to return. The second infinitive explains *how* Ruth might abandon her mother-in-law. In this sense, "by returning" is also a good translation.

17 בְּאִשְׁרָתְךָ תִּמְוֹתַי אָמוּת וְשָׁם אֶקְבֹּר כֹּה יַעֲשֶׂה יְהוָה לִי וְכֹה
יִסֹּף כִּי הַמָּוֹת יִפְרִיד בֵּינִי וּבֵינְךָ:

18 וַתֵּרָא כִּי-מִתְאַמְצֶת הִיא לָלֶכֶת אִתָּהּ וַתַּחְדֵּל לְדַבֵּר אֵלֶיהָ:
ל + הלך Q ∞ - to go

19 וַתֵּלְכֶנָּה שְׁתֵּיָהֶם עַד-בְּאִנָּה בֵּית לָחֵם וַיְהִי כְּבֹאָנָה בֵּית
לָחֵם וַתֵּהֶם כָּל-הָעִיר עָלֶיהֶן וַתֹּאמְרֶנָּה הַזֹּאת נַעֲמִי:

בוא Q ∞ + 3fs - her coming. As noted above, we must analyze a pronominal suffix on an infinitive. It could potentially be the subject instead of the usual object. In this case, the suffix is indeed functioning as the **subject**.
"Her coming."

כ + בוא Q ∞ + 3fp - when they came

20 וַתֹּאמֶר אֵלֶיהֶן אֶל-תִּקְרָאנָה לִי נַעֲמִי קְרָאנִי לִי מָרָא כִּי-
הֵמָּר שָׂדֵי לִי מָאֵד:

21 אֲנִי מְלֵאָה הִלְכָתִי וְרִיקָם הִשִּׁיבֵנִי יְהוָה לָמָּה תִּקְרָאנָה לִי
נַעֲמִי וַיְהוּהָ עָנָה בִּי וְשָׂדֵי הֵרַע לִי:

22 וַתָּשָׁב נַעֲמִי וְרוּת הַמּוֹאֲבִיָּה כָּלְתָהּ עִמָּהּ הַשָּׁבָה מִשָּׂדֵי
מוֹאָב וַהֲמָהּ בָּאוּ בֵּית לָחֵם בַּתְּחִלָּתָהּ קְצִיר שְׁעָרִים:

Ruth Chapter 1 רוּת